

Entrevista a Jordi Bilbeny, Cap de recerca de l'Institut Nova Història. Diari de Prada

Autor:

Data de publicació: 20-08-2009

Una nova interpretació de la Història.

Jordi Bilbeny neix a Arenys de Mar el 1961. És llicenciat en Filologia catalana i doctorand en Història Moderna amb un tesi no acabada sobre la manipulació dels llibres d'Història d'Amèrica dels segles XVI - XVII. També, és lletrista del grup de pop electrònic RELK.

Pots resumir la sessió sobre la Celestina?

La primera part va consistir a exposar unes lleis censores de l'Estat espanyol. Aquestes permetien confiscar llibres, reescriure'ls, reelaborar-los i corregir-los. A partir d'aquí, veiem que hi ha unes primeres edicions en llengua catalana que desapareixen. La segona en castellà i la primera s'esfuma. I es tracta d'anar exposant, amb una sèrie de passos, com això és possible en obres determinades. Jo vaig parlar de la Celestina i vam veure que la primera edició havia desaparegut. A la segona part vam continuar veient que l'obra passava en una gran ciutat. Parlo de l'acció narrativa de la Celestina i que els entesos deien que havia de ser una gran ciutat mercantil, mediterrània, amb port i amb unes grans drassanes. Un altre entès exposava que hi havia uns elements jurídics, constitucionals, de dret, d'estructura social i religiosa, etc. Tot això havia de passar forçosament en alguna ciutat de la nació catalana. Ells diuen que de la Corona d'Aragó. I, finalment, vam veure catalanades, errors de traducció i, de mica en mica, es va anar ubicant a València. Vaig aportar proves del XVII d'en Gracián en què diu que l'autor de la Celestina és un autor aragonès encobert i proves escrites d'en Lluís Vives on exposa que la Celestina està escrita en la «nostra llengua». Evidentment, com que en Vives era un català monolingüe, la «nostra llengua» havia de ser la llengua catalana.

És una fundació que pretén revisar la Història que ens han inculcat o ens han explicat fins ara. A través de noves dades, de nova argumentació, contrastada d'una forma diferent, i no només amb la història oficial espanyola o amb la interpretació de la literatura espanyola. La interpretació de la literatura espanyola feta per literats espanyols i, hi incloc els catalans que la segueixen d'una forma molt servil i sense un sentit crític. Aportar tot això i pensar aquest passat a partir d'aquestes noves proves. Per això diem «la nova història» perquè, de fet, la Història és la mateixa però simplement la nostra interpretació és nova. Coneixem suficientment la nostra Història? Jo penso que no. Alguns coneixen prou la nostra Història però han begut d'una versió interessada, amb retallades, personatges desapareguts, autors traduïts l'obra original dels quals ha desaparegut, pintors desapareguts, cosmògrafs desapareguts, científics, metges, arquitectes, etc. Llavors, es tracta d'anar recuperant aquests personatges i anar-los situant. El que va sortint a la llum és una nova dimensió. O sigui una nova visió del que és el nostre passat i el nostre país.

Redacció: Marta Serra, Xarlana Beltran, Glòria-M. Montanyà, Gautier Sabrià; amb la col·laboració de Nicolas Caveribère.

Correcció: Glòria-M. Montanyà
Assessorament informàtic: Francesc Mercadé